

Inför Trumps återkomst

Tio år efter Obamas normalisering ser Trumps team ut att öka trycket mot Kuba. Lång helgläsning av en US-amerikan som faktiskt befunnit sig i Havanna. Här är hans syn på situationen på Kuba idag, USAs sanktioner och vad Biden åstadkommit.

HAVANNA. Synen av hungriga människor som rotar i soptunnor och tigger var en gång vanligare i städer i USA och Europa än i Havanna. Men en rad åtgärder i det tysta, först av Trump och nu av Biden, har lett till en humanitär kris på hela Kuba.

Ramone Montagudo, 72, en pensionerad historielärare, ser världen passera förbi varje dag från skuggan på sin veranda i södra Havanna, och han sitter på första parkett för att se förödelsen. Fram till för några år sedan tömde sopgubbarna regelbundet de blå soptunnorna i hörnet av hans gata där han och hans grannar slänger sina hushållssopor. Nu svärmar flugor över ett hav av skräp i den klubbiga värmen. Han ser hur några av hans fattigare grannar ? som för bara några år sedan hade tillräckligt att äta ? plockar upp matrester ur rötan.

?När det gäller mat och medicin har vi en utomordentligt svår situation?, säger Montagudo. "Det här landet har alltid varit utsatt för sanktioner, och vi brukade klara oss. Men Trump fyllde i luckorna.?"

När sophämtningen inte fungerar. Foto: C. Vaple

Kuba har varit sanktionerat längre än något annat land i modern historia. Men för nästan ett decennium sedan lättade

Obama-administrationen på sanktionerna mot ön och återupprättade de diplomatiska förbindelserna med Havanna, och erkände att över ett halvt sekel av utarmning av ön hade misslyckats med att störta den kommunistiska regeringen. Den ekonomiska återhämtningen var snabb. Men under Trumpadministrationens sista veckor satte Vita huset tillbaka Kuba på utrikesdepartementets lista över stater som sponsrar terrorism, tillsammans med Iran, Syrien och Nordkorea, av rent politiska skäl och utan att lägga fram några bevis.

Kubabevakare förväntade sig att Biden skulle återställa Obamas många landvinningar. I valkampanjen 2020 lovade Biden trots allt att han som president skulle vända på Trumps misslyckade politik som skadat kubanerna och deras familjer?.

Istället har Biden överträffat Trump genom att gå längre än den tidigare administrationen i attackerna mot Kubas turistindustri ? den viktigaste motorn i öns ekonomi. För två år sedan hindrade Bidens utrikesdepartement utlänningar som besöker Kuba från att [resa visumfritt till USA](#). Det innebar att människor från Storbritannien, Frankrike, Spanien och 37 andra länder fick reda på att en enkel semester på Kuba kunde leda till att de förlorade sitt visumundantag, och många bestämde sig för att inte riskera ett besök på ön. Till skillnad från resten av Karibien har turismen på Kuba inte återhämtat sig sedan pandemin. Det europeiska resandet till ön är bara hälften av vad det var före pandemin.

Terrorstämpeln, tillsammans med de mer än 200 sanktioner som införts mot Kuba sedan Obama lämnade sin post, har slagit hårt mot den kubanska ekonomin genom att minska den kubanska statens intäkter. Ekonomer beräknar att förlusten i turistintäkter till följd av terrorstämpeln kostar staten hundratals miljoner dollar per år. Den sammanlagda årliga kostnaden för Trump-Biden-sanktionerna uppgår enligt dem till miljarder dollar per år.

Men den mänskliga kostnaden för Montagudo och miljontals andra som han är oöverskådlig. Den pensionerade läraren fick diagnosen Parkinsons för tre år sedan. Han kan få sina recept ? Kuba har fortfarande fler läkare i förhållande till befolkningen än något annat land i världen ? men ingen medicin. Som med allt annat har tillgången sinat. ?Förut gick man till apoteket och medicinen fanns där. Nu...?, han biter sig i läppen och rycker på axlarna.

Så har Trump-Biden-sanktionerna lamslagit Kubas ekonomi

De skärpta sanktionerna och pandemin har lett till en ny dyster verklighet för kubanerna. För många kan strömavbrotten nu vara mer än 12 timmar om dagen. Apotekshyllorna är tomma och priset på mediciner på den svarta marknaden har hamnat utom räckhåll för en stor del av befolkningen. Utan pengar till att reparera gammal infrastruktur lever [hundratusentals](#) människor nu utan rinnande vatten. Det värsta av allt är att saker och ting har varit dåliga i så många år att människor har förlorat hoppet.

Genom att pressa ned människors levnadsstandard och krossa drömmen om en bättre morgondag har Trump-Biden-sanktionerna lett till en massflykt från ön av historiska proportioner. Under de senaste tre åren har ett rekordstort antal kubaner lämnat landet. Enligt officiella siffror lämnade 10 procent av befolkningen ? mer än en miljon människor ? mellan 2022 och 2023.

Ändå har varken Trump- eller Biden-administrationen förbjudit amerikanska företag att sälja Parkinson-medicin till Kuba. Sanktionerna mot Kuba [tillåter till](#) och med formellt ?undantag och tillstånd som rör export av livsmedel [och] medicin?. Och 2022 införde Bidens finansdepartement ?generella licenser? för livräddande varor på Kuba, med argumentet att ?tillhandahållandet av humanitärt stöd för att lindra lidandet för utsatta befolkningar är centralt för våra amerikanska värderingar?.

Barnens lycka är den största. Foto: C. Vaple

Men ekonomisk krigföring är fortfarande ett av de främsta vapnen i USAs utrikespolitiska arsenal, vilket en omfattande undersökning i Washington Post nyligen visade, och bortom tillkännagivandena, presskonferenserna och rubrikerna har båda regeringarna återgått till en politik för regimskifte som bygger på att minska hårdvalutaflödet till öns kassakistor och öka lidandet för människor som Monteagudo.

Joy Gordon, expert på sanktioner vid Loyola University Chicago och författare till boken Invisible War: The United States and the Iraq Sanctions, säger till Drop Site News att det har skett en förskjutning mot att minimera synliga skador på civilbefolkningen sedan sanktionerna mot Irak på 1990-talet, som resulterade i utbredd undernäring och epidemier. ?Det finns en strategi som går ut på att försöka överlåta verkställandet till den privata sektorn?, säger hon. ?USAs politik har skapat förutsättningar som gör det kommersiellt motiverat för den privata sektorn att dra sig tillbaka från hela marknader, vilket leder till allvarlig och utbredd ekonomisk skada, men i en form som inte direkt kan tillskrivas USAs beslutsfattare.?

Helms-Burton-lagen är ett bra exempel. Under 2019 [implementerade Trump](#) lagens avdelning III, som gör det möjligt för USamerikaner att stämna företag som gör affärer med Kuba, vilket alla tidigare presidenter hade avstått från. Kryssningsfartyg som tog amerikanska turister till Havanna under Obamaåren har sedan dess [stämmts](#) på hundratals miljoner dollar i en federal domstol i Florida för att ha lagt till i Havannas huvudhamn. Effekten har blivit att multinationella företag har avskräckts från att investera på ön.

Men det kanske bästa exemplet på en nästan osynlig men försåtlig sanktion är utpekandet av Kuba som en ?statlig sponsor av terrorism?. Detta presenterades som ett godartat politiskt verktyg för att göra världen till en säkrare plats, snarare än som en del av den ekonomiska krigföringen, men ordet ?Kuba? har blivit mer förorenat än någonsin i den globala ekonomin. Nästan över en natt fick etiketten både globala banker och viktiga exportörer att dra sig ur den kubanska marknaden, enligt diplomater och affärsmän på ön.

?Väldigt få banker vill arbeta med Kuba nu?, säger en Havanna-baserad europeisk affärsman, som vill vara anonym, till Drop Site News. Han sa att hans bank informerade honom om att hans konto skulle stängas bara några dagar efter utnämningen.

Ön hade funnits med på utrikesdepartementets terrorlista tidigare, fram till 2015. Men sedan omlistningen 2021 har effekterna varit hårdare. Under det senaste decenniet har reglerna för antiterrorism och penningtvätt skärpts. ?Överefterlevnad? har också ökat när bankerna försöker undvika [böter på flera miljarder dollar](#) från ett alltmer uppmuntrat finansdepartement.

Att tvinga multinationella företag att upphöra med sin handel med ön har inneburit att staten har en mindre och skyggare pool av leverantörer som den kan importera från. Att tvinga banker att sluta hantera betalningar till och från Kuba har inneburit att det ofta, även när staten kan hitta pengar att köpa för och en leverantör som är villig att sälja, helt enkelt inte finns något sätt att göra betalningen.

?Genomförandet delegeras nu till bankerna som har dragits med i självförföljelsen?, säger en annan västerländsk affärsman baserad i Havanna. ?De kan inte längre hävda att de inte vet.?

Leve det fria Kuba! Foto: C. Vaple

På grund av större risker och mindre utdelning har många leverantörer lämnat den kubanska marknaden. "Det är ett litet land som betalar sent. Marknaden orkar inte bry sig", säger en tredje europeisk affärsman som inte längre säljer högteknologisk utrustning till det kubanska hälsovårdsministeriet. Att göra affärer med Kuba har alltid varit riskabelt, tillade han, men terrorstämplingen förändrade allt: "Om det finns minsta spår av ett kubanskt konto kommer det att blockeras."

På frågan om varför många företag inom medicinsk utrustning och läkemedel har slutat handla med Kuba under de senaste åren svarade grundaren av ett medelstort europeiskt läkemedelsföretag så här: "Det är en liten marknad: Varför ta risker för småpotatis?"

Enligt källan är det inte längre "lönsamt" för hans företag att leverera till det kubanska hälsovårdsministeriet, men de gör det ändå. "Hur kan man se på och inte känna med dem?", säger han. Affärsmannen vill vara anonym, eftersom han är orolig för att hans företags bankkonto kan stängas om den stora europeiska finansinstitution som hans företag är bankpartner till får reda på att de levererar till Kuba.

Brutna livslinjer

Biden-administrationens försvarare hävdar att Kubas ekonomiska problem går utöver dessa bestraffningsåtgärder. De har rätt i det. Det styrande kommunistpartiets stopp-start-reformer under de senaste två decennierna har inte lyckats förbättra produktiviteten i den statliga sektorn, som fortfarande är starkt centraliserad och slö. De statliga lönerna är usla och blir bara sämre och sämre. Sjukfrånvaron är utbredd. Men att peka på flera orsaker till öns ekonomiska problem innebär inte att sanktionerna frikänns.

William LeoGrande, statsvetare vid American University, sa att terrorlistningen utgör "en front i Washingtons ekonomiska krig mot Kuba". Ett direkt resultat av terrorlistningen och andra Trump-Biden-sanktioner är att den kubanska staten idag förlorar miljarder dollar i intäkter varje år i en tid då dess huvudsakliga import är mat och bränsle. "Sanktionerna idag", tillade han, "har en större inverkan på det kubanska folket än någonsin tidigare."

Regeringens livsmedelsransoner "en livlina för landets fattiga" håller på att försvinna. Det inhemska jordbruket, som alltid har varit svagt, har under de senaste åren kraschat på grund av brist på utsäde, gödningsmedel och bensin, vilket tvingat staten att importera 100 procent av de grundläggande subventionerade varorna.

Men det finns inte tillräckligt med pengar för att göra det. Förra året tog regeringen bort kyckling från den grundläggande matkorg som de flesta vuxna får. Förra månaden minskades den dagliga ransonen bröd som alla kubaner får med en fjärdedel. Även viktiga stapelvaror som ris och bönor kommer nu sent. Den osäkra livsmedelsförsörjningen på ön ökar, enligt en färsk [rapport](#) från Interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter. Sårbara grupper "äldre människor, gravida kvinnor, barn och personer med kroniska sjukdomar" drabbas hårdast av effekterna av USAs politik.

"När matransoner finansieras av staten är det ingen överraskning att om staten går i konkurs skulle den osäkra livsmedelsförsörjningen öka, särskilt för dem som inte har någon familj utomlands som kan skicka pengar", säger Loyola-professorn Gordon.

I mars fick USA en antydning om den oro som landets politik syftar till, när hundratals människor gick ut på gatorna i den östra staden Santiago för att protestera mot långa strömavbrott och ropade: "Vi är hungriga!"

De flesta kubaner som flyr från detta elände beger sig till Amerika. Över 100.000 har emigrerat till USA lagligt sedan januari 2023 genom Biden-administrationens "humanitära villkorade program". Många fler har korsat gränsen illegalt. En lagstiftning från kalla kriget, Cuban Adjustment Act från 1966, gör Kuba till det enda land från vilket en migrant kan anlända till USA illegalt och få ett grönt kort ett år och en dag senare. En del kubaner bygger rangliga båtar, och [enligt](#) Internationella organisationen för migration har mer än 140 kubaner dött i år när de försökt korsa Floridasundet. De som har släktingar som kan betala en flygbiljett flyger till Nicaragua innan de beger sig ut på den farliga vandringen till gränsen mellan USA och Mexiko.

Genom att behålla terrorstämpeln och andra sanktioner har Biden-administrationen underblåst denna rekordstora kubanska

migrationsvåg. Under de senaste tre åren har mer än en halv miljon kubaner anlänt till USA, enligt siffror från Customs and Border Patrol Agency. Hela dynamiken har en doft av galenskap: den rekordhöga kubanska migrationen som Biden-administrationen underblåste spelar in i den bredare ?gränskris? som hjälper Trump när valet närmar sig.

"Kuba är inte en stat som sponsrar terrorism"

Listan över stater som sponsrar terrorism har alltid stått på gränsen mellan analys och propaganda. Oavsett hur dåliga deras meriter är, hamnar USAs allierade aldrig på listan; det gör däremot motståndarna.

Reagan-administrationen utsåg för första gången Kuba till en statlig sponsor av terrorism 1982. Havanna reagerade starkt på beslutet med tanke på USAs historia av att stödja och tolerera terroristattacker mot ön, särskilt Operation Mongoose, en hemlig operation som slog till mot civila mål på Kuba under 1960-talet, och förhandskunskap om CIA-utbildade exilkubaners planer på att spränga ett kubanskt civilflygplan 1976, som Washington beslutade att inte dela med Havanna, och som dödade 73 män, kvinnor och barn ombord.

Fortfarande under 1980-talet stödde Kuba nationella befrielsekamper i Centralamerika och Afrika. Kubas frihetskämpe var Washingtons terrorist, så beteckningen hade åtminstone en viss kalla kriget-logik i sig. Och det hände faktiskt att några av de rörelser som Havanna stödde utövade [politiskt våld mot civila](#) ? mer känt, beroende på vilket politiskt perspektiv man har, som terrorism. USAs underrättelsetjänster kunde därmed pussla ihop informationsbaserade argument för att stödja listningen. Men när Sovjetunionen upplöstes och det kalla kriget närmade sig sitt slut hamnade Kuba i en djup ekonomisk kris på hemmaplan samtidigt som landets maktprojektion minskade. Tiden då man stödde befrielsekamper utomlands var förbi på 1900-talet, men terrorstämpeln levde vidare.

Enligt tidigare tjänstemän inom underrättelsetjänsten och utrikesdepartementet har USAs underrättelsetjänst under de senaste tre decennierna gjort bedömningen att ön inte har stöttat något som ens USA skulle definiera som terrorism sedan 1990-talet. När Obama tog bort ön från listan 2015 [twittrade](#) Ben Rhodes, administrationens kontaktperson för Kuba: ?Enkelt uttryckt, POTUS agerar för att ta bort #Cuba från listan över stater som sponsrar terrorism eftersom Kuba inte är en stat som sponsrar terrorism.?

Donald Trump med Marco Rubio. Ska?rmdump video NBC News

För att sätta upp Kuba på listan igen behövde Trumps utrikesdepartement en motivering. De hävdade att Kuba erbjöd en fristad till USA-flyktingar från rättvisan och till ledare för Colombias nationella befrielsearmé (Ejército de Liberación Nacional, ELN).

De åldrande USA-flyktingarna är huvudsakligen Black Power-aktivister som Kuba beviljade asyl redan på 1970- och 1980-talen. De övervakas av den kubanska statens säkerhetstjänst och det finns inga bevis för att de någonsin har använt kubanskt territorium för att genomföra eller stödja terroristaktiviteter.

Samtidigt fick ELN-befälhavarna en fristad som en del av de fredsförhandlingar som Obama-administrationen uppmuntrade Kuba att stå värd för.

Samtalen underlättades av Kuba och Norge (Norge har på något sätt undgått terrorstämpeln trots sin roll). Medan den colombianska regeringen och Colombias revolutionära väpnade styrkor (Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia, FARC), landets andra stora gerillagrupp, nådde ett [historiskt fredsavtal](#) 2016 med Havannas hjälp, förblev freden mellan den colombianska staten och ELN

svårfångad.

Under 2019 genomförde ELN en dödlig attack mot en polisakademi i Bogota, Colombia, där 22 personer dödades. Den colombianska regeringen begärde flera gånger att Kuba skulle utlämna ELN-ledarna, vilket Kuba avfärdade.

Men 2016 undertecknade ELN och den colombianska regeringen ett [hemligt protokoll](#) som garanterade ELN-förhandlarnas säkerhet i Havanna ?i händelse av ett sammanbrott i fredssamtalen?. I dokumentet, som undertecknades av den kubanska delegationen, klargörs att utlämning inte skulle vara aktuellt och att förhandlarna skulle kunna återvända till delar av colombianskt territorium som de anser vara säkra.

Dessutom drog Colombias president Gustavo Petro ? själv en före detta gerillasoldat ? tillbaka utlämningsbegäran 2022 och beskrev Kubas inkludering på listan som ?en orättvisa?.

Fredssamtalen mellan den colombianska regeringen och ELN, landets sista kvarvarande gerillagrupp, återupptogs förra året i Havanna. De två sidorna har sedan dess meddelat en [vapenvila](#).

Fulton Armstrong, som tidigare var USAs högste underrättelseofficer för Latinamerika, sade att om Kuba hade utlämnat ELN-förhandlarna skulle det ha undergrävt landets förmåga att hjälpa till att avsluta Colombias blodiga krig.

?Det är inte en fråga om att vara snäll mot före detta gerillasoldater?, sade han. ?Det är en fråga om trovärdighet.?

Policyöversynen som aldrig blev av

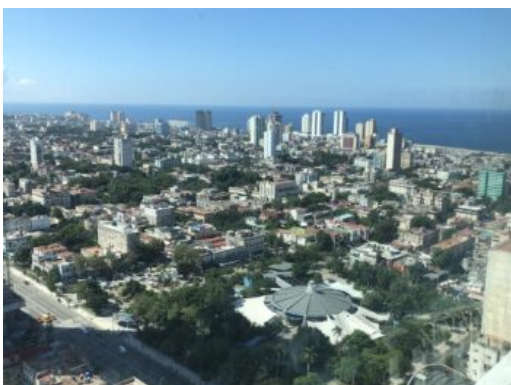
Från de första månaderna i ämbetet har Bidens team upprepade gånger sagt ? både offentligt och privat till kongressledamöter ? att det genomförde en bred översyn av politiken gentemot Kuba, inklusive terrorstämplingen.

Utrikesminister Antony Blinken sa 2022 att administrationen ?kommer att fortsätta att vid behov se över dessa för att se om Kuba fortsätter att förtjäna den beteckningen?.

Men förra året avslöjades detta påstående som [falskt](#). Vid ett privat möte berättade en tjänsteman från utrikesdepartementet för kongressledamöter att ingen granskningsprocess ens hade påbörjats, enligt närvarande källor.

Mötet, som arrangerades av representant Jim McGovern, D-Mass, och andra som fokuserar på Kubapolitiken, var en del av ett försök att pressa administrationen att backa från sin straffande inställning till Kuba. Men McGovern och hans allierade i kongressen trodde, enligt källor som var inblandade i kampen, att om man gav Biden-administrationen manöverutrymme och minskade trycket på Vita huset, skulle det leda till att de gjorde det rätta. Den beräkningen visade sig vara felaktig, och nu har utrikesdepartementets tid runnit ut.

Genom att ge journalister tråkiga rader om byråkratiska ?processer? som är svåra att använda i en berättelse (i motsats till det rappa, brännande språket i en ?maximalt tryck?-kampanj på ön som Trump-administrationen använde), har Biden-administrationen stängt ner ett samtal om listans kraft.

Stadsdelen Vedado. Foto: C. Vaple

Journalister har misslyckats med att ställa administrationen till svars. Men även med god vilja är det svårt att spåra sanktionernas specifika effekter på en befolkning: samspelet mellan Kubas interna ekonomiska problem och de sammanlänkade strategierna för extern strypning av ön gör det i det närmaste omöjligt att hänföra en viss brist till en viss politik.

Dessutom har den decennielånga strategin att lägga ut sanktionspolitiken på den privata sektorn också minskat journalistiken om sanktionernas effekter. Nyhetsbyråer föredrar snyggare en-till-en-berättelser som snabbt kan förklaras för en publik, och det är mödosamt att hitta företag som är villiga att tala om hur och varför de har upphört med handel och investeringar.

För Armstrong, den före detta underrättelseofficeren, var talet om en "granskningsprocess" alltid en bluff. Allt som krävdes på verkställande nivå, sa han, var att kalla samman USAs underrättelsetjänster och fråga dem om det fanns någon evidensbaserad anledning att inte upphäva omlistningen av Kuba som en statlig sponsor av terror. "Det skulle ta en halv dag", sa han.

Analytiker var överens om att med politisk vilja kunde Kuba ha tagits bort från listan inom några veckor efter Bidens installation 2021. Omkring 80 demokrater i representanthuset skickade ett brev till Biden där de uppmanade honom att göra just detta inom några [veckor](#) efter hans tillträde. Även om administrationen genomförde en sexmånadersgranskning som vissa hävdar att lagen kräver, kunde beteckningen ha upphävts i mitten av Bidens första år i ämbetet. Om Vita huset hade gjort det hade hundratusentals kubaner mycket väl kunnat bo hemma hos sina nära och kära idag, med bättre tillgång till mat och medicin, i stället för att kämpa sig fram till gränsen och slåss mot USAs oöverskådliga immigrationssystem.

Biden-administrationens ståndpunkt blev ännu mer invecklad i maj när den tog bort Kuba från listan över länder som inte "samarbetar fullt ut" med USA i kampen mot terrorismen. Enligt officiella beteckningar "samarbetar" Kuba nu "fullt ut" med insatserna mot terrorism samtidigt som landet "sponsrar" terrorism. Hur ett och samma land kan göra båda sakerna är fortfarande oförklarligt. På frågan varför utrikesdepartementet inte ens hade påbörjat en översyn, sa talesmannen Matt Miller till Drop Site vid en pressträff att USAs politik syftade till att främja "det kubanska folkets demokratiska strävanden", en hänvisning till USAs mål att störta regimen.

"Om det skulle bli aktuellt att upphäva Kubas status som statlig sponsor av terrorism, så måste det ske i enlighet med specifika lagstadgade kriterier för att upphäva detta beslut", sade han. "Varje översyn av Kubas status på listan, om en sådan någonsin skulle ske, skulle baseras på lagen och de kriterier som fastställts av kongressen, men presidenten och ministern [Antony] Blinken står fast vid den politik som vi har fört och som kommer att främja det kubanska folkets demokratiska strävanden."

Men det finns osminkade sätt att beskriva sanktionernas sätt och medel. I april 1960, när Washingtons planerare funderade på hur man skulle hantera den nya revolutionära regeringen, skrev en högt uppsatt tjänsteman på State Department ett numera ökänt [PM som ger en inblick i bakgrunden till den ekonomiska krigföring som pågick](#). "Alla tänkbara medel bör tas till för att omedelbart försvaga Kubas ekonomiska liv", argumenterade **Lester D. Mallory**, dåvarande biträdande utrikesminister för frågor rörande västra halvklotet. "Så skickligt och diskret som möjligt", tillade han, borde USAs politik göra "sitt yttersta för att förvägra Kuba pengar och förnödenheter, för att sänka penning- och reallönerna, för att åstadkomma hunger, desperation och störtande av regeringen". Biden har vägrat att bryta med denna logik. När det gäller Kuba är detta hans arv.

Ed Augustin, DropSite 241220 / cv

Ten Years After Normalization With Cuba, Trump Hardliners Take Cuba Back In Time

Orkanerna Oscar och Rafael har nyligen drabbat östra respektive västra Kuba. Till det kom så två jordbävningar med ytterligare skador på infrastruktur, bostäder och grödor. Återuppbyggnaden är igång. Behoven är omfattande, men det blockerade Kuba saknar tillräckliga resurser.

Den kubanska kontrarevolutionens banérförare, Marco Rubio, blir Trumps utrikesminister. Än hårdare tider väntar för kubanerna.

Du kan göra en insats.

Vill du stödja de drabbade? Skicka ett bidrag till Swish 123 182 37 72 eller pg 23 57 15-0. Ange 'orkan'.

SVENSK-KUBANSKA
FÖRENINGEN

ORKAN- INSAMLINGEN

efferdningarna av ferdände
orkaner och jordbävning på Kuba
är stora delar av deras samhälle i
behov av akut hjälp. På grund av
USA's blockad är de beroende av
vår hjälp.

Hur kan du hjälpa?

- ✓ **Donera**
Varje krona går oavkortat till
Kuba
swish: 123 182 37 72
pg: 23 57 15-0
ange "orkan"
- ✓ **Bli medlem**
Och stöd en förening som
villkorstöst kämpar för
kubasolidariteten
- ✓ **Delat**
Delat inlägget och
uppenbara andra att stödja
insamlingen

**DITT STÖD GÖR
SKILLNAD**

Om du vill donera, bli medlem i kubasolidariteten eller lära dig mer om hur du kan hjälpa,
besök:

svensk-kubanska.se

¡Venceremos!